

РЕШЕНИЕ

№ 2478

гр. София, 07.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 04.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **236** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 АПК във вр. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ)

Образувано е по жалба на Н. В. В. от [населено място] срещу решение №2 от 21.11.2011г. на кмета на район „В.”, Столична община, с което се отказва достъп до обществена информация.

Жалбоподателят поддържа, че отказът е незаконосъобразен, поради допуснати противоречие с приложимия материален закон, изразяващо се в неоснователно ограничаване на достъп до информация, която е обществена по смисъла на ЗДОИ. Моли съда да отмени оспорвания отказ. Счита, че са налице факти и обстоятелства от надделяващ обществен интерес и позоваването на липса на съгласие на трети заинтересовани лица е неоснователно. Претендира разноски по делото.

Ответникът – кмета на район „В.”, Столична община, не изразява становище по жалбата.

Съдът, след преценка на доводите на страните и събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбата е подадена в срок от лице, което има правен интерес, срещу административен акт, който подлежи на обжалване, следователно е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От приложената към делото административна преписка и събраните

доказателства от фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателят е подал заявление за достъп до обществена информация с вх.рег. №9400-5536 от 15.11.2011г. до кмета на район „В.“ като е поискал да му бъде предоставен възможност да се запознае с всички административни преписки по издаване на разрешения за строеж и въвеждане в експлоатация на обекти, разположени на територията на настоящия кв.1 от м.„Гробищен парк Б.“ по плана на [населено място], включително с одобрените инвестиционни проекти и проведените процедури по съгласуването им от съответните компетентни органи. Жалбоподателят не е посочил в каква форма и на какъв носител желае да му бъде предоставен информацията.

С оспорения административен акт кметът на район „В.“ е отказал да предостави исканата информация с мотив, че жалбоподателят не е сред заинтересованите лица по чл.149 от Закона за устройството на територията /ЗУТ/, които имат право да обжалват издадени разрешения за строеж, като и че исканата информация засяга интересите на трети лица и няма тяхното изрично писмено съгласие. Също така е посочил, че процедурите по съгласуване на инвестиционните проекти представлява служебна информация с ограничен достъп по смисъла на чл.13 ал.2 т.1 от ЗДОИ, тъй като е свързана с оперативната подготовка на административните актове по разрешаване на строителството.

По делото няма доказателства ответникът да е поискал съгласието на третите заинтересовани лица и те да не са го дали.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Субектите по чл.3 от ЗДОИ са длъжни да предоставят на гражданите информация, която създават или съхраняват в кръга на тяхната компетентност и е налична. Задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗДОИ е главният архитект на район „В.“, който е орган по разрешаване на строителството и на промените, извършени по време на строителството, съгласно Закона за устройство на територията, и следователно създава исканата информация. Задължен субект е и кметът на район „В.“, тъй като информацията се съхранява в общинската администрация.

Легалното определение на понятието „обществена информация“ се съдържа в чл.2, ал.1 ЗДОИ – всяка информация, която е свързана с обществения живот в Р. Б. и която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Двете предпоставки са кумулативни. Съгласно цитираното определение в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Задълженият субект по чл.3 от ЗДОИ следва да се произнесе по цялото искане като прецени и дали исканата информация в този обем има характер на обществена по смисъла на чл.2 от ЗДОИ. При преценката следва да се вземе предвид обстоятелството, че строителните книжа са достъпна информация, както и че от обхвата и съдържанието, в което са одобрени, може да се направи извод за работата на административния орган. В производството по ЗДОИ не се преценява дали лицето, поискало обществената информация, има правен интерес да обжалва административния акт. Изложените мотиви, че жалбоподателят не е сред кръга заинтересовани лица по чл.149 от ЗУТ, са неоснователни и неотнормирани към това производство.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл.28, ал.1 ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл.3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал.2 на същата норма в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя.

Разпоредбата на чл.31 от ЗДОИ регламентира удължаване на срока за предоставяне на информацията в случаите, когато е необходимо съгласие от трети лица. Разпоредбите на чл.37 – 39 ЗДОИ императивно регламентират основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ и реда за неговото съобщаване на заявителя. Съгласно разпоредбата на чл.37 ал.1 т.2 от ЗДОИ основание за отказ за предоставяне на исканата обществена информация е налице, когато достъпът засяга интересите на трето лице и няма неговото изрично съгласие, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. За да се приложи тази разпоредба е необходимо съгласието на третото лице да е било поискано. В случая това въобще не е сторено, поради което не е необходимо да се обсъжда дали е налице надделяващ обществен интерес. Налице е съществено нарушение на административно-производствените правила – аргумент от чл.31 от ЗДОИ.

Неоснователни са и изложените от ответника мотиви, че одобрените инвестиционни проекти и проведените съгласувателни процедури от други компетентни органи представляват служебна информация с ограничен достъп. Съгласно разпоредбата на чл.13 ал.2 .1 от ЗДОИ достъпът до служебна информация е ограничен, ако тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации). Одобреният инвестиционен проект и съгласувателните процедури с други компетентни органи (напр. експлоатационните дружества, Агенцията по геодезия картография и кадастър и др.) имат самостоятелно значение на отделен административен акт, въз основа на който се издава разрешението за строеж като окончателен административен акт. Именно поради това законодателят е предвидил възможност да се обжалва отказа да се одобри и да се съгласува инвестиционен проект – чл. 146 от ЗУТ. Следва да се отбележи, че в разрешенията за строеж се съдържат само ограничени данни относно възложителя на строежа, вида на строежа и неговата застроена и разгърната застроена площ. Цялостно впечатление за работата на административния орган по разрешаване на строителството може да се придобие само от одобрения инвестиционен проект.

Пропускът на жалбоподателя да посочи предпочитаната форма за предоставяне на исканата информация не е съществен недостатък на заявлението и не може да служи като основание за отказ – аргумент от чл. 25 ал.2 във връзка с ал.1 т.3 от ЗДОИ. В този случай на лицето се дава указание да посочи предпочитана форма или достъпът се предоставя във форма, определена от задължения субект.

Налице е неправилно приложение на материалния закон – чл.37 ал.1 т.2 и чл.13 ал.2 т.1 от ЗДОИ. Административният акт следва да бъде отменен като незаконосъобразен, а административната преписка да се върне на органа за ново разглеждане при спазване на изричните указания по тълкуването и прилагането на закона в 14-дневен срок от влизане на съдебното решение в сила.

При този изход на правния спор разноските са в тежест на ответника, който следва да възстанови на жалбоподателя заплатената държавна такса в размер на 10 лева. Други разноси по делото не са направени.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 38-и състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №2 от 21.11.2011г. на кмета на район „В.“, Столична община.

ВРЪЩА административната преписка на кмета на район „В.“ за повторно разглеждане при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона в 14-дневен срок от влизане на решението в сила.

ОСЪЖДА Столична община – район „В.“ да заплати на Н. В. В. сумата 10 /десет/ лева, разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: